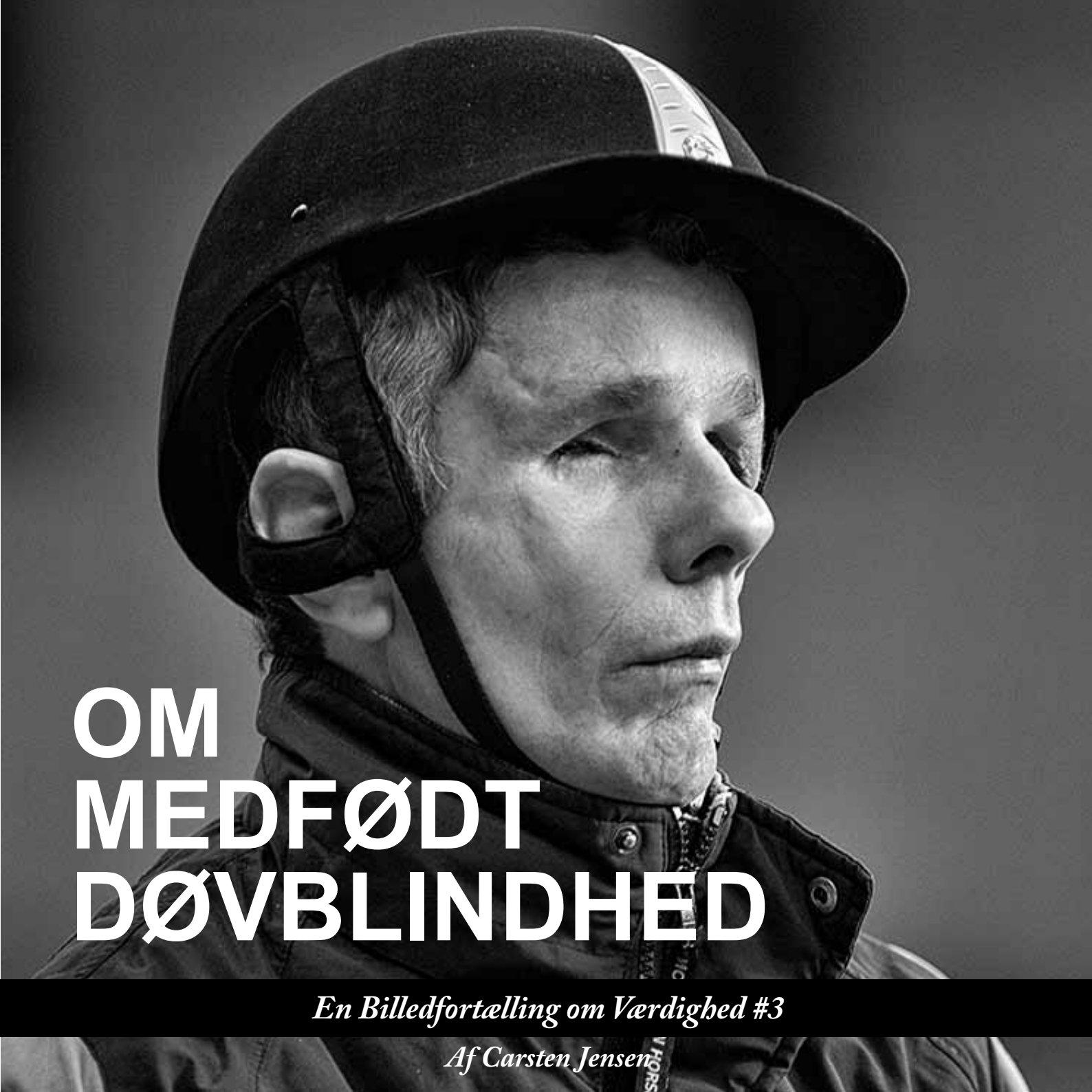

OM MEDFØDT DØVBLINDHED

En Billedfortælling om Værdighed #3

Af Carsten Jensen

FORORD

En dag, hvor jeg var på CDH, fik jeg tilbudt at tage med en af beboerne til hans ugentlige ridetime, som fandt sted ca 50 km nord for Aalborg. Dagen startede med den sædvanlige vækning, morgentoilette og morgenmad, hvor beboeren selv skulle vælge, hvad han ville have at spise.

Hefter fik han lagt et bundt hestehår - symbolet på ridetime - i hånden, og hans ansigt lyste op - han skulle til ridetimen. Turen derop foregik i bil, og pædagogen fortalte, at når hun motorvejen kørte over 100km/time, vil han begynde at juble. Og ganske rigtigt.

Da vi ankom til ridehalen, blev iført jakke og ridehjelm, hvorefter han skulle have den obligatoriske lille kop saft og lidt hygge. Efter ridetimen og omklædning skulle han igen vælge, hvad han ville have at spise. Pædagogen fortalte, at hun tvinger ham til at vælge mange gange i løbet af en dag for derigennem at motionere intellektet.

Valget skete via symboler, og ønsket var pommes frites. Beboeren var med inde på spisestedet og få disse og bar dem selv ud. Igen for at aktivere. Hjemme i køkkenet stod den så på pommes frites og sodavand. Da måltidet var spist blev skrueproppen igen skruet på flasken.

Hvalsø, juli 2017
Carsten

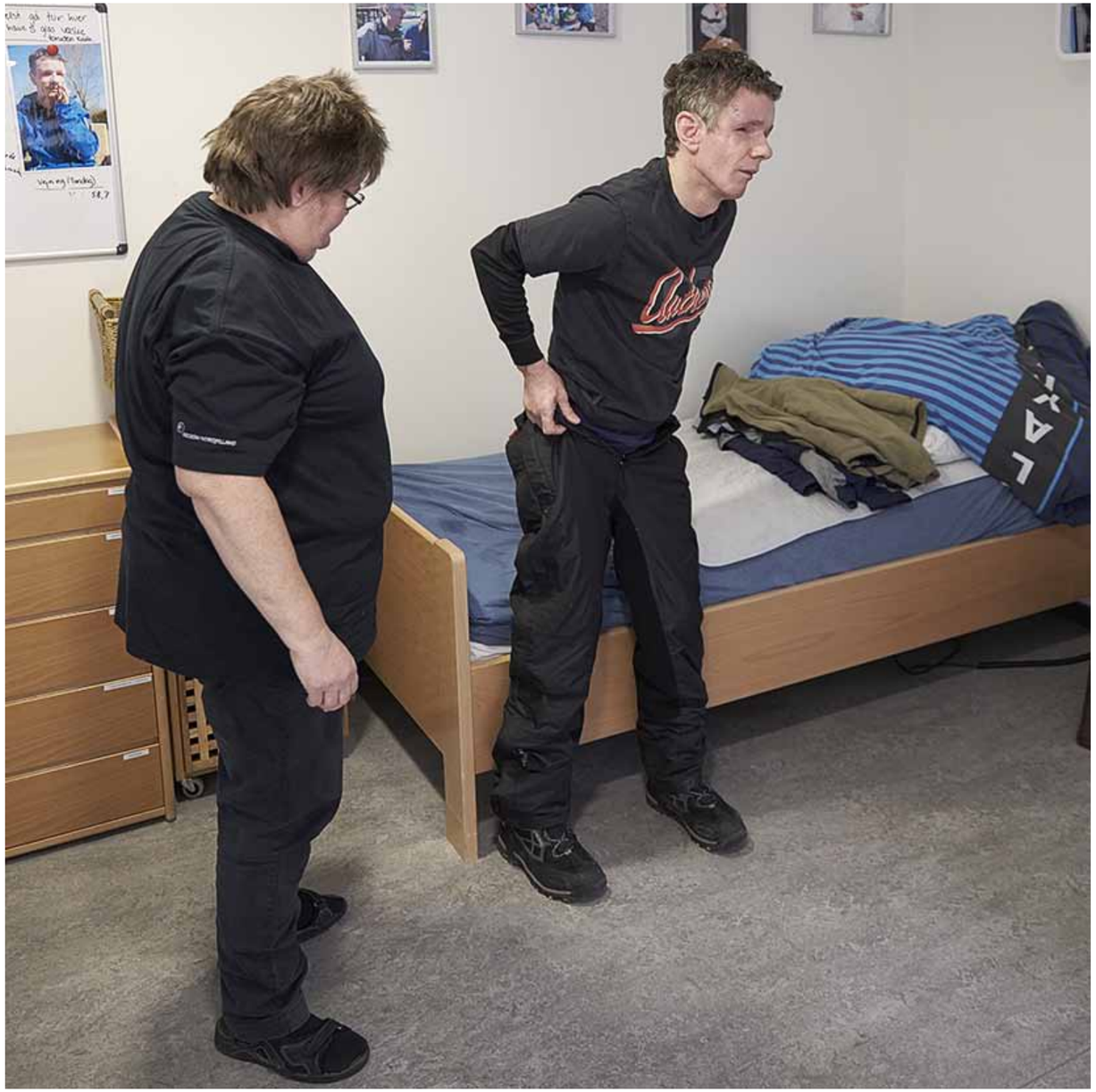

DORTE LINDBERG JENSEN,
Pædagog, Vandet/Kloden Center for Døvblindhed og Høretab

Dagligdagen for pædagogen:

I arbejdet med døvblindfødte mennesker er begrebet "partner" meget centralt. Det betyder, at der er en ligeværdighed mellem pædagog og døvblindfødt, og at begge parter har ressourcer, der kan komme den anden til gode. Således vil relationen mellem pædagogen og den døvblindfødte altid være præget af et samarbejde, hvor man på ligeværdig vis forsøger at få det bedste ud af hinandens egenskaber samt præger hinanden med hensyn til hvad man synes er vigtigt i samarbejdet og relationen.

Udfordringen er at sætte sig i den døvblindfødtes sted. Naturligvis bruger pædagogen sin empati og sympati i arbejdet, men fordi døvblindfødtes livsverden er så radikalt anderledes end vores egen, og fordi kommunikationen mellem de to parter kan opleves som vanskelig, kan det til tider være svært for pædagogen at afdække den døvblindfødtes tanker og ønsker, således at denne føler sig forstået og hørt. Brug af tolkning er derfor et meget brugt begreb i arbejdet, hvor pædagogen bruger sin faglighed og sit kendskab til den døvblindfødte for at opfylde dennes ønsker og krav til livet.

Glæder og sorger følger med arbejdet med døvblindfødte. Glæden over at noget lykkes, at kommunikationen mellem partner og døvblindfødt bliver gensidigt forstået, og at man som pædagog kan være en ligeværdig partner, der er i stand til gøre den døvblindfødtes vej i livet lidt lettere. Omvendt kan det opleves som sorgfuldt for pædagogen, når livet for den døvblindfødte kompliceres ved misforstået kommunikation, og når man som pædagog føler sig utilstrækkelig i forsøget på at forstå den døvblindfødte udspil og handlinger.

En typisk arbejdsdag for pædagogen indeholder alle de ovennævnte faktorer: Samarbejde, udfordringer, glæder og sorger – samt at være den bedste partner som overhovedet muligt! Som pædagog står man i dagligdagen til rådighed for den døvblindfødte, når denne ønsker det: Til hjælp til daglige gøremål, til ledsagning ud af huset til indkøb og fritidsinteresser, til kommunikation, der kan dække over forespørgsler fra den døvblindfødtes side til hyggesnak om hverdagens oplevelser. Opgaven og udfordringen for pædagogen er at skabe en ramme for den døvblindfødte således at denne oplever sit liv som mindre kompliceret, hvorpå man sammen kan indgå i hverdagslivet i en ligeværdig og gensidig relation.

MOUNTAIN HORSE

Sunday

ICE
COLD

I løbet af 2015 fik jeg lov til at fotografere beboernes dagligdag på CDH's 3 institutioner: Kloden, Danalien og Skovhuset.

Dette er tredje ud af 4 billedfortællinger.

www.fotorium.dk